

Spioner af den fjendtlige Krigsmagt, som efter at være stødt til deres egen Hær senere tages til Fange, behandles som Krigsfanger og drages ikke til Ansvar for deres tidligere Spioneri.

§ 36.

Den som under Kamp, eller naar Kamp forestaar, paa pligtstridig Maade søger at unddrage sig fra Deltagelse i Faren eller ukaldet opfordrer til eller paa anden Maade søger at fremkalde Overgivelse, eller som paa Tilbagetog lader Vaaben, Ammunition eller andet Materiel i Stikken, straffes med Fængsel fra 6 Maaneder til 12 Aar.

§ 37.

Paa samme Maade straffes den, som i Krigstid ved pligtstridigt Forhold bidrager til, at Fjendens Foretagender fremmes, eller at dansk Krigsmagt skades eller udsættes for Fare.

Sker det derved, at en Befalingsmand uden Nødvendighed opgiver sin Post eller kapitulerer overfor Fjenden eller handler som i § 36 ommeldt, kan Straffen stige til Fængsel paa Livstid eller Livsstraf.

Sker det af Uagtsomhed, er Straffen Fængsel indtil 4 Aar.

§ 38.

Den, som i Krigstid indenfor Krigsmagten udspreder Efterretninger eller foretager andre Handlinger, som er egnede til at fremkalde Modløshed, straffes med Fængsel indtil 4 Aar.

§ 39.

Den, som i Krigstid uden Tilladelse ved Afsendelse af Brev eller paa anden Maade har Forbindelse med nogen til den fjendtlige

maa rammes af andre Bestemmelser, f. Eks. § 34, Nr. 4, 5 og 9, eller B. S. 12te Kapitel.

Spioneri i Konventionens og Paragraffens Betydning kan kun begaaes paa selve Krigsskuepladsen, men baade af militære og civile. Paragraffens sidste Stykke indeholder overensstemmende med Landkrisreglementets Art. 31 en særlig Regel om Bortfald af Strafansvaret for militære af den fjendtlige Krigsmagt. Denne Regel kommer kun de udtrykkelige nævnte til Gode.

Iøvrigt henvises til Bemærkninger i Indledningen i Afsnittet: Straffene.

(L. 1881 §§ 68—70, 75, Stk. 2).

I denne Bestemmelse er sammenfattet en stor Del af de saakaldte Fejghedsforbrydelser.

(L. 1881 §§ 71, 72, 74 og 75, Stk. 1).

Ordene „opgiver sin Post“ er valgt som et Fællesudtryk for det direkte af Udtrykket omfattede og for Opgivelse eller Undladelse af at gennemføre et Hverv eller en Opgave, som enten er betroet den paagældende, eller som Forholdene har paalagt ham.

(L. 1881 § 75, Stk. 2).

Ved „andre Handlinger“ er tænkt f. Eks. paa mundtlig Agitation for at vise Stillingens Haabløshed.

(L. 1880 § 76).

Afsendelse af Brev er valgt som Udtryk for den aktive Handling. Modtagelsen af Brev kan naturligvis indicere en ulovlig